

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 1090

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 15 noiembrie 2021

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
38. — Hotărâre privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune	1–2	174. — Ordin al președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare pentru aprobarea Normelor de securitate nucleară privind managementul îmbătrânirii pentru instalațiile nucleare	10–14
39. — Hotărâre privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune.....	2	307. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru modificarea literei e) a articolului 19 din Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 262/2021 privind sistemul de sancțiuni aplicabil schemelor de plăți directe și ajutoarelor naționale tranzitorii în sectoarele vegetal și zootehnic, aferente cererilor unice de plată din anii de cerere 2021 și 2022	15
40. — Hotărâre pentru numirea președintelui Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune	3	327. — Ordin al directorului Serviciului de Informații Externe privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor ofițeri din Serviciul de Informații Externe.....	15–16
41. — Hotărâre pentru numirea președintelui Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune	3	328. — Ordin al directorului Serviciului de Informații Externe privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor subofițeri din Serviciul de Informații Externe.....	16
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 318 din 11 mai 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 266 ³ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, ale art. I pct. 102 din Ordonanța Guvernului nr. 30/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum și a Ordonanței Guvernului nr. 30/2017, în ansamblu	4–9		

ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE

privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune

În temeiul prevederilor art. 67 din Constituția României, republicată, și ale art. 20 alin. (1) și (2) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se desemnează în Consiliul de administrație al Societății Române de Televiziune, pentru o perioadă de 4 ani, începând cu data de 15 noiembrie 2021, membrii titulari și membrii supleanți prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 15 noiembrie 2021, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

SORIN MIHAI GRINDEANU

București, 15 noiembrie 2021.

Nr. 38.

PREȘEDINTELE SENATULUI

ANCA DANA DRAGU

COMPONENȚA
Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune

I. Membri titulari

Severin Georgică
Ghimiși Lucian
Dindirică Elena Anca
Carp Radu
Firică Mihai
Enescu Valentin-Andrei
Ionescu Dorothea

Nagy-Debreczeni Hajnalka
Țopescu Christel
Turturică Dan Cristian
Dinesz Dietlinde
Iordănescu Gabriela Luminița
Velimirovici Borislav

II. Membri supleanți

Vințeanu Radu-Alexandru

Zereș Sergiu Bogdan
Croitoru Gheorghe
Gherghescu Alexandru Gabriel
Capsali Pericle-Iulian

Andercó Aliz-Timea
Cuza Bogdan-Alexandru

Torică Emanuel Sorin
Onea Pascal Florin Bogdan
Ivanovski Gjorgji

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE
privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație
al Societății Române de Radiodifuziune

În temeiul prevederilor art. 67 din Constituția României, republicată, și ale art. 20 alin. (1) și (2) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se desemnează în Consiliul de administrație al Societății Române de Radiodifuziune, pentru o perioadă de 4 ani, începând cu data de 15 noiembrie 2021, membrii titulari și membrii supleanți prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 15 noiembrie 2021, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
SORIN MIHAI GRINDEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
ANCA DANA DRAGU

București, 15 noiembrie 2021.
Nr. 39.

COMPONENȚA
Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune

I. Membri titulari

Săraru Ruxandra Ileana
Herjeu Radu-Bogdan
Dincă Răzvan-Ioan
Feldman Radu Alexandru
Bogdan Alexandra
Popescu Liviu Cătălin
Faur Sorin
Bodoczi Annamária
Pătlăgeanu Dragoș Gabriel
Țoghină Maria
Rusu Oana Adina
Tănase Marius Dorian
Manyura Milan Miroslav

II. Membri supleanți

Pospai Mircea

Moga Mihai
Cernea Victor Ioan
Basarabescu Gabriel George
Radu Fabian-Cristian
Zahoranszki Brigitta-Eva
Ilie Camelia Tatiana

Dumitrescu Răzvan
Pop Alin
Gheorghe Roxana Georgeta

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE

**pentru numirea președintelui Consiliului de administrație
al Societății Române de Televiziune**

În temeiul prevederilor art. 19 alin. (7) și ale art. 20 alin. (1) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Turturică Dan Cristian se numește în funcția de președinte al Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune pentru o perioadă de 4 ani.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 15 noiembrie 2021, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
SORIN MIHAI GRINDEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
ANCA DANA DRAGU

București, 15 noiembrie 2021.
Nr. 40.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE

**pentru numirea președintelui Consiliului de administrație
al Societății Române de Radiodifuziune**

În temeiul prevederilor art. 19 alin. (7) și ale art. 20 alin. (1) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Dincă Răzvan-Ioan se numește în funcția de președinte al Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune pentru o perioadă de 4 ani.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 15 noiembrie 2021, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
SORIN MIHAI GRINDEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
ANCA DANA DRAGU

București, 15 noiembrie 2021.
Nr. 41.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 318**

din 11 mai 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 266³ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, ale art. I pct. 102 din Ordonanța Guvernului nr. 30/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum și a Ordonanței Guvernului nr. 30/2017, în ansamblu

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 102 din Ordonanța Guvernului nr. 30/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, prin care a fost introdus art. 266³ în Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Tender — S.A. din Timișoara, județul Timiș, în insolvență, prin administrator judiciar Alfa & Quantum Consulting SPRL, în Dosarul nr. 30.303/325/2018 al Judecătoriei Timișoara — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 331D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă că partea Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

4. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 452D/2019 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 102 din Ordonanța Guvernului nr. 30/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală prin care a fost introdus art. 266³ în Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Tender — S.A. din Timișoara, județul Timiș, în insolvență, prin administrator judiciar Alfa & Quantum Consulting SPRL în Dosarul nr. 30.379/325/2018 al Judecătoriei Timișoara — Secția I civilă.

5. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Magistratul-asistent referă că partea Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus concluzii scrise prin care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

7. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 452D/2019 la Dosarul nr. 331D/2019.

8. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de conexare a dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și

funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 452D/2019 la Dosarul nr. 331D/2019, care a fost primul înregistrat.

9. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Acesta mai arată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra prevederilor legale criticate și solicită menținerea jurisprudenței acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

10. Prin Încheierile din 29 ianuarie 2019 și 26 februarie 2019, pronunțate în dosarele nr. 30.303/325/2018 și nr. 30.379/325/2018, **Judecătoria Timișoara — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 102 din Ordonanța Guvernului nr. 30/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală prin care a fost introdus art. 266³ în Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală excepție invocată de Societatea Tender — S.A. din Timișoara, județul Timiș, în insolvență, prin administrator judiciar Alfa & Quantum Consulting SPRL, cu ocazia judecării unor cauze civile având ca obiect contestații la executare formulate de contestatoare împotriva proceselor-verbale de sechestru.**

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că art. I pct. 102 din Ordonanța Guvernului nr. 30/2017, prin care s-a introdus art. 266³ în Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, modifică în mod esențial o lege organică, respectiv Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, context în care Guvernul a intervenit într-un domeniu în care nu avea abilitarea necesară, potrivit normelor legale. Din analiza preambulului Ordonanței Guvernului nr. 30/2017 nu reies cu claritate, într-o manieră cuantificabilă, elementele de fapt ale situației extraordinare, urgente, care a impus emiterea acestei ordonanțe.**

12. De asemenea, se învederează că textul de lege contestat este lipsit de claritatea, precizia și previzibilitatea necesare, fiind în conflict cu alte prevederi din Legea nr. 85/2014 prin lipsa unor corelări legislative, context în care se ajunge ca acesta să fie aplicat inclusiv procedurilor în curs de derulare, respectiv să existe o procedură paralelă de executare individuală, de natură a deturna scopul inițial al procedurilor de insolvență, respectiv instituirea unei proceduri colective pentru acoperirea pasivului debitorului, cu acordarea, atunci când este posibil, a șansei de redresare a activității acestuia. Astfel, se creează o breșă majoră în legătură cu caracterul concursual al procedurii insolvenței, admitându-se posibilitatea golirii patrimoniului debitorului insolvent pe calea unor proceduri individuale de executare și fără șansă de redresare. Or, atât creditorii, cât și debitorii trebuie

să aibă reprezentarea clară a consecințelor neplății unei creanțe curente, fără afectarea substanței drepturilor altor creditori. În aceste condiții, este afectat și principiul securității juridice, creându-se, astfel, un cadru diferențiat de recuperare a creanțelor bugetare, pe de o parte — indiferent că este vorba de o creanță anterioară deschiderii procedurii sau o creanță acumulată după deschiderea procedurii, și a creanțelor nebugetare, pe de altă parte, în dezacord cu caracterul concursual și unitar al procedurii insolvenței.

13. Așadar, reglementarea creează un tratament diferențiat nejustificat în mod obiectiv și rațional între creditorii bugetari cu creanțe stabilite prin hotărâri judecătorești pronunțate în materie penală, provenite din săvârșirea de infracțiuni, care nu sunt obligați nici măcar să-și declare creanțele în tabelul preliminar de creanțe al debitorului, și ceilalți creditori, fie cu creanțe născute după deschiderea procedurii, fie cu creanțe anterioare, creându-se în favoarea celor dintâi premisa demarării unor executări individuale (care, suplimentar, în funcție de interpretarea textului, poate afecta și eventuale drepturi de preferință ale creditorilor anteriori și, astfel, dreptul de proprietate al acestora garantat constituțional inclusiv în privința unei „creanțe”). În consecință, sunt afectate mecanismul concurențial prin prisma libertății economice, dreptul de proprietate și principiul egalității de tratament în procedura insolvenței, prin care, la nivelul dreptului Uniunii Europene, se urmărește crearea unui cadru normativ care să acorde o a doua șansă societăților viabile aflate în dificultate. În acest context, se menționează: Recomandarea Comisiei Europene privind restructurarea și a doua șansă; jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene în materia procedurilor de insolvență transfrontaliere, susținându-se că aceasta ar putea avea înrăurire și în cazurile naționale.

14. Se mai susține că Ordonanța Guvernului nr. 30/2017 este contrară art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece nu prevede dispoziții tranzitorii cu privire la aplicabilitatea sa, iar instanțele de judecată interpretează că aceasta se aplică și procedurilor de insolvență care erau deja deschise anterior apariției sale, context în care se menționează jurisprudența instanței de contencios constituțional considerată a fi relevantă în speța de față, respectiv Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013. În final, se susține că prevederile criticate sunt neconstituționale, în măsura în care s-ar interpreta că acestea ar viza și procedurile de insolvență deschise anterior Ordonanței Guvernului nr. 30/2017 sau ar putea viza bunuri asupra cărora au fost constituite anterior drepturi de preferință pentru garantarea unor creanțe anterioare deschiderii procedurii, bunuri necesare reorganizării și/sau contul unic de insolvență.

15. **Judecătoria Timișoara — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, prevederile legale criticate încălcând principiul neretroactivității legii consacrat de art. 15 din Constituție, în măsura în care s-ar aplica și executărilor silită începute anterior intrării în vigoare a Ordonanței Guvernului nr. 30/2017.

16. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse, concluziile

procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum reiese din încheierile de sesizare, îl constituie prevederile art. 266³ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, introduse prin art. I pct. 102 din Ordonanța Guvernului nr. 30/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 708 din 31 august 2017, care au următorul cuprins: „(1) Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, executarea silită a creanțelor prevăzute la art. 266¹ datorate de debitorii declarați insolvenți se realizează potrivit dispozițiilor prezentului cod.

(2) Prin excepție de la prevederile art. 220 alin. (8), în cazul debitorului care datorează sume de natura celor prevăzute la art. 266¹ și pentru care s-a dispus atragerea răspunderii potrivit prevederilor legislației privind insolvența, coordonarea executării silite revine organului de executare silită cazuri speciale în a cărui rază teritorială își are/și-a avut domiciliul fiscal debitorul insolvent.”

20. Prevederile art. 220 alin. (8) și ale art. 266¹ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, la care fac trimitere reglementările criticate, au următorul cuprins:

— Art. 220 alin. (8): „(8) Coordonarea executării silite în cazul în care s-a dispus atragerea răspunderii membrilor organelor de conducere, potrivit prevederilor legislației privind insolvența, revine organului de executare silită competent potrivit art. 30 în a cărui rază teritorială își are/și-a avut domiciliul fiscal debitorul insolvent.”;

— Art. 266¹: „(1) Prezentul capitol se aplică pentru executarea silită a tuturor creanțelor bugetare stabilite prin hotărâri judecătorești pronunțate în materie penală, provenite din săvârșirea de infracțiuni, astfel:

- a) sumele reprezentând repararea prejudiciului material;
- b) amenzi;
- c) cheltuieli judiciare;
- d) sume confiscate.

(2) Prin cazuri speciale de executare în sensul prezentului capitol se înțelege cazurile date în competența organului de executare prevăzut la art. 220 alin. (2¹) lit. a).”

21. Având în vedere motivarea excepției de neconstituționalitate, precum și prevederile constituționale invocate în susținerea acesteia, Curtea reține că, în realitate, obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 266³ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, ale art. I pct. 102 din Ordonanța Guvernului nr. 30/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum și Ordonanța Guvernului nr. 30/2017, în ansamblu.

22. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) în componenta privind calitatea legii și cea privind principiul securității raporturilor juridice, ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în fața legii, ale art. 44 alin. (2) privind dreptul de proprietate privată, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 115 alin. (6) privind adoptarea ordonanțelor de urgență, ale art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) privind economia și libertatea comerțului. Se mai invocă art. 1 privind dreptul de proprietate din primul Protocol adițional la Convenția

pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 1 privind interzicerea discriminării din Protocolul nr. 12 la aceeași Convenție. Totodată, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, din analiza excepției de neconstituționalitate se poate deduce în mod rezonabil că autoarea acesteia are în vedere și prevederile constituționale ale art. 115 alin. (6) privind adoptarea ordonanțelor Guvernului.

23. Examinând criticile de neconstituționalitate, Curtea constată că sunt formulate atât critici de neconstituționalitate extrinsecă, cât și intrinsecă. De asemenea, Curtea reține că problematica în discuție a mai fost supusă controlului de constituționalitate în raport cu critici și prevederi constituționale parțial similare, sens în care este Decizia nr. 90 din 16 februarie 2021^{*}), nepublicată încă la data pronunțării prezentei decizii.

24. În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate extrinsecă aduse prin raportare la dispozițiile constituționale ale art. 115 din Constituție, Curtea reține că adoptarea unor ordonanțe simple are loc în virtutea unei legi de abilitare a Guvernului de a emite astfel de acte normative între sesiunile parlamentare, fiind vorba de o delegare dată Guvernului de către Parlament prin lege, iar adoptarea ordonanțelor de urgență are loc în temeiul delegării legislative constituționale, fără a fi necesară o lege de abilitare, cu îndeplinirea altor condiții, prevăzute expres de art. 115 alin. (4) și (6) din Legea fundamentală.

25. În conformitate cu dispozițiile art. 115 alin. (1)—(3) din Constituție, Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice, iar legea de abilitare va stabili, în mod obligatoriu, domeniul și data până la care se pot emite ordonanțe. Dacă legea de abilitare o cere, ordonanțele se supun aprobării Parlamentului, potrivit procedurii legislative, până la împlinirea termenului de abilitare. Nerespectarea termenului atrage încetarea efectelor ordonanței.

26. Examinând cadrul legislativ incident în materie, Curtea observă că prin Legea nr. 161/2017, adoptată în temeiul art. 115 alin. (1) din Constituție, Guvernul a fost abilitat ca, de la data intrării în vigoare a acestei legi, dar nu înainte de încheierea primei sesiuni ordinare a anului 2017, și până la reluarea lucrărilor Parlamentului în cea de-a doua sesiune ordinară a anului 2017, să emită ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice. Astfel, prevederile art. 266³ au fost introduse în Legea nr. 207/2015 prin art. 1 pct. 102 din Ordonanța Guvernului nr. 30/2017, ordonanță adoptată în virtutea prevederilor art. 108 din Constituție referitor la actele Guvernului, precum și ale art. 1 pct. 1.9 din Legea nr. 161/2017 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și care prevede următoarele: „I. *Finanțe publice și economie*: (...) 9. *modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare*”.

27. Obiectul de reglementare al Ordonanței Guvernului nr. 30/2017 îl constituie modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală și, pe lângă alte modificări aduse acestei legi, astfel cum reiese din expunerea de motive, s-a procedat la completarea prevederilor art. 266 din Codul de procedură fiscală în vederea clarificării unor aspecte generate de aplicarea prevederilor Legii nr. 85/2014, în situația în care judecătorul-sindic admite în parte creanțele fiscale solicitate de organul fiscal pentru a fi înscrise la masa credală, pe baza unei hotărâri judecătorești pronunțate în acest sens. Astfel, în contextul legislativ dat de legislația în materie fiscală și în materia insolvenței, anterioară modificărilor operate prin

Ordonanța Guvernului nr. 30/2017, debitorul era obligat doar la acoperirea creanțelor admise la masa credală, iar pentru diferența de valoare, creditorul nu mai avea dreptul de a o realiza. Prin urmare, organul fiscal trebuia să procedeze la anularea acesteia ulterior închiderii procedurii insolvenței, atunci când creanțele nu mai erau admise la masa credală potrivit legii, sub rezerva ca debitorul să nu fi fost condamnat pentru bancrută simplă sau frauduloasă ori să nu i se fi stabilit răspunderea pentru efectuarea de plăți ori transferuri frauduloase, inclusiv în cazul atragerii răspunderii acestuia. Aceleași principii se aplicau și în cazul debitorilor pentru care a fost aprobat de către judecătorul-sindic un plan de reorganizare atunci când creanțele fiscale nu erau acceptate în totalitate în planul de reorganizare confirmat de judecătorul-sindic, sub rezerva ca debitorii să se conformeze planului de reorganizare aprobat.

28. Ca atare, prin noul act normativ, reprezentat de Ordonanța Guvernului nr. 30/2017 s-a preconizat că, pe toată perioada derulării procedurii insolvenței sau reorganizării judiciare, după caz, creanțele fiscale restante administrate de organul fiscal central necuprinse în plan să nu se stingă, urmând a se proceda la scăderea acestora din evidența fiscală în situația în care planul de reorganizare a fost respectat în totalitate, iar în cazul în care acesta nu a fost respectat, aceste creanțe urmează a fi realizate.

29. Astfel, în scopul facilitării recuperării tuturor creanțelor bugetare stabilite prin hotărâri judecătorești pronunțate în materie penală, provenite din săvârșirea unor infracțiuni, respectiv pentru recuperarea sumelor reprezentând repararea prejudiciului material, a amenzilor, a cheltuielilor judiciare și a sumelor confiscate, Codul de procedură fiscală a fost completat cu un nou capitol, respectiv capitolul XII¹ — *Dispoziții aplicabile cazurilor speciale de executare silită*, cuprinzând art. 266¹—266⁵, prin care au fost stabilite reguli speciale, care constituie excepții de la reglementările privind procedura executării silite a creanțelor în materie fiscală și derogări în ceea ce privește materia insolvenței, respectiv: (i) sfera de aplicare a prevederilor capitolului XII¹ (art. 266¹); (ii) modalitatea de comunicare a actelor de executare silită în cazuri speciale (art. 266²); (iii) executarea silită în cazul debitorilor insolvenți (art. 266³); (iv) titlul executoriu și condițiile pentru începerea executării silite (art. 266⁴); (v) condițiile începerii executării silite cazuri speciale (art. 266⁵).

30. Cu privire la situațiile speciale, Curtea observă faptul că prin art. 220 alin. (2¹) din Codul de procedură fiscală este creat deja cadrul legal în ceea ce privește cazurile speciale de executare silită, norme ce constituie o excepție de la prevederile art. 220 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, potrivit cărora „*organul fiscal care administrează creanțe fiscale este abilitat să ducă la îndeplinire măsurile asigurătorii și să efectueze procedura de executare silită*”. Art. 220 alin. (2¹) din Codul de procedură fiscală prevede că prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se stabilesc cazurile speciale de executare silită, structura abilitată cu ducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii și efectuarea procedurii de executare silită, precum și alte organice fiscale pentru îndeplinirea unor acte de executare silită și pentru valorificarea bunurilor confiscate, gajate/ipotecate sau sechestrate potrivit legii, prin procese electronice masive. Executarea silită în cazurile speciale care fac obiectul hotărârilor judecătorești definitive pronunțate în materie penală este reglementată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.744/2015 privind stabilirea cazurilor speciale de executare silită, precum și a structurilor abilitate cu ducerea la îndeplinire a măsurilor

^{*}) Decizia Curții Constituționale nr. 90/2021 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 26 mai 2021.

asigurătorii și efectuarea procedurii de executare silită, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 981 din 30 decembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare. Potrivit art. 132 din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 30 iulie 2013, cu modificările și completările ulterioare, structura competentă cu ducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii și efectuarea procedurii de executare silită în cazurile speciale este Direcția generală executării silite cazuri speciale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

31. În sensul mai sus enunțat, prin cazuri speciale de executare silită, astfel cum rezultă din art. 1 al Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.744/2015, se înțelege punerea în aplicare a dispozițiilor legale în materie de executare, generată de: (i) hotărârile judecătorești definitive pronunțate în materie penală, prin care s-a dispus recuperarea unor creanțe bugetare de la debitorii persoane fizice, juridice sau de la orice alte entități, cu excepția hotărârilor judecătorești definitive pronunțate în materie penală prin care s-a dispus doar recuperarea unor cheltuieli judiciare care se pun în executare de către organele fiscale centrale competente cu atribuții în administrarea creanțelor bugetare; (ii) înscrisurile emise în materie penală de către instanțele de judecată sau de către alte organe competente potrivit legii, privind ducerea la îndeplinire de către organele de executare silită din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a măsurilor asigurătorii sau, după caz, de ridicare a acestora; (iii) alte titluri executorii prin care se stabilesc dobânzi, penalități de întârziere, majorări de întârziere sau alte sume, dispuse, dar neindividualizate, prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală, inclusiv cele prin care se stabilește cuantumul cheltuielilor de executare silită, cele prin care se stabilește suma reprezentând diferența de preț și/sau cheltuielile prilejuite cu urmărirea bunului, precum și deciziile de atragere a răspunderii solidare emise conform legii în scopul recuperării creanțelor bugetare stabilite prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală.

32. Cu privire la dispozițiile art. 266³ din Legea nr. 207/2015, Curtea constată că acestea dispun următoarele: (i) prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, executarea silită a creanțelor bugetare de natura celor reprezentând repararea prejudiciului material, a amenzilor, a cheltuielilor judiciare și a sumelor confiscate datorate de debitorii declarați insolvenți, stabilite prin hotărâri judecătorești, se realizează potrivit dispozițiilor Codului de procedură fiscală; (ii) prin excepție de la prevederile art. 220 alin. (8) din Codul de procedură fiscală, în cazul debitorului care datorează sume de natura celor reprezentând repararea prejudiciului material, a amenzilor, a cheltuielilor judiciare și a sumelor confiscate și pentru care s-a dispus atragerea răspunderii potrivit prevederilor legislației privind insolvența, coordonarea executării silite revine organului de executare silită cazuri speciale în a cărui rază teritorială își are/și-a avut domiciliul fiscal debitorul insolvent. Așadar, prin art. 266³ din Legea nr. 207/2015 se reglementează două chestiuni: (i) faptul că executarea silită a creanțelor bugetare de natura celor reprezentând repararea prejudiciului material, a amenzilor, a cheltuielilor judiciare și a sumelor confiscate datorate de debitorii declarați insolvenți și care sunt creanțe bugetare stabilite prin hotărâri judecătorești în materie penală nu mai urmează procedurile de insolvență, ci se realizează potrivit procedurilor în materie fiscală; (ii) coordonarea executării silite în cazul în care s-a dispus atragerea răspunderii membrilor organelor de conducere, potrivit prevederilor legislației privind insolvența, nu mai revine organului de executare silită

competent în a cărui rază teritorială își are/și-a avut domiciliul fiscal debitorul insolvent, astfel cum prevede art. 220 alin. (8) din Codul de procedură fiscală, la care face referire textul criticat, ci coordonarea executării silite revine organului de executare silită cazuri speciale în a cărui rază teritorială își are/și-a avut domiciliul fiscal debitorul insolvent.

33. Față de această împrejurare, Curtea observă că cele prezentate mai sus sunt aspecte procedurale ce țin de executarea silită a tuturor creanțelor bugetare stabilite prin hotărâri judecătorești pronunțate în materie penală, provenite din săvârșirea de infracțiuni, reprezentând repararea prejudiciului material, a amenzilor, a cheltuielilor judiciare și a sumelor confiscate și pentru care s-a dispus atragerea răspunderii potrivit prevederilor legislației privind insolvența.

34. Cu privire la modificarea unei legi adoptate cu majoritatea cerută pentru legi organice, Curtea a stabilit că este posibil ca o lege organică să cuprindă, din motive de politică legislativă, și norme de natura legii ordinare, dar fără ca aceste norme să capete caracter organic, întrucât, altfel, s-ar extinde domeniile rezervate de Constituție legii organice (Decizia nr. 548 din 15 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 2 iulie 2008, Decizia nr. 786 din 13 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 12 iunie 2009, și Decizia nr. 89 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 13 aprilie 2017). De aceea, Curtea a statuat că printr-o lege ordinară se pot modifica dispoziții dintr-o lege organică, dacă acestea nu conțin norme de natura legii organice, întrucât se referă la aspecte care nu sunt în directă legătură cu domeniul de reglementare al legii organice. În consecință, criteriul material este cel definitoriu pentru a analiza apartenența sau nu a unei reglementări la categoria legilor ordinare sau organice (Decizia nr. 53 din 18 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 9 noiembrie 1994, sau Decizia nr. 442 din 10 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 15 iulie 2015).

35. Prin urmare, prevederile criticate vizează recuperarea creanțelor bugetare, procedură care se circumscrie fazei a doua a unui „proces”, respectiv executarea hotărârii judecătorești. Or, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, în virtutea cărora „*competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, această reglementare cu privire la aspectele procedurale de punere în executare a unei hotărâri judecătorești intră în competența exclusivă a legiuitorului, care are opțiunea în determinarea modalităților în care se duce la îndeplinire o hotărâre judecătorească și de recuperare a creanțelor bugetare, întrucât, potrivit prevederilor art. 139 din Constituție, orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege; acestora li se circumscriu și procedurile de recuperare a creanțelor fiscale sau bugetare. Astfel, din conținutul celor două dispoziții constituționale reiese că aspectele învederate se reglementează prin lege ordinară, iar nu prin lege organică. Așadar, prevederile referitoare la stabilirea creanțelor, precum și a ordinii acestora sunt prevederi de natura legii ordinare.

36. În aplicarea prevederilor art. 56 din Constituție, coroborate cu cele ale art. 139 din Legea fundamentală, Codul de procedură fiscală constituie procedura de drept comun pentru administrarea creanțelor fiscale și bugetare, iar unde acest cod nu dispune, se aplică prevederile Codului civil și ale Codului de procedură civilă, în măsura în care acestea pot fi aplicabile raporturilor dintre autorități publice și contribuabili/plătitori, context în care acesta reglementează drepturile și obligațiile părților din raporturile juridice fiscale privind administrarea creanțelor fiscale datorate bugetului general

consolidat, indiferent de autoritatea care le administrează, cu excepția cazului când prin lege se prevede altfel (art. 2 și 3 din Legea nr. 207/2015). Prin urmare, executarea silită prin care se urmărește valorificarea unor creanțe fiscale sau bugetare face, de principiu, obiectul unor reglementări cuprinse în Codul de procedură fiscală, prin care sunt prevăzute, la art. 220, și aspecte cu privire la competența organelor îndrituite cu ducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii și cu efectuarea procedurii de executare silită a unor creanțe bugetare, care se realizează în baza hotărârii judecătorești sau a altui înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.

37. Curtea constată că normele criticate au dat prioritate dispozițiilor Codului de procedură fiscală în raport cu alte acte normative, ținând cont de aplicarea principiului unicității reglementării în materie invocat chiar de autorii prezentei excepții de neconstituționalitate prin prisma normelor de tehnică legislativă, astfel cum acesta este prevăzut de art. 14 din Legea nr. 24/2000.

38. În acest context, Curtea reține că procedurile în discuție sunt stabilite prin norme de natura legii ordinare, fapt ce a permis Guvernului ca, în baza unei legi de abilitare, să le modifice prin intermediul unei ordonanțe, inclusiv să deroge de la prevederile Legii nr. 85/2014, având în vedere că și art. 75 alin. (1) și (2) din această lege, invocat în susținerea excepției de neconstituționalitate, prevede aspecte procedurale, respectiv faptul că „(1) De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra averii debitorului. (...) (2) Nu sunt supuse suspendării de drept prevăzute la alin. (1): a) căile de atac promovate de debitor împotriva acțiunilor unui/unor creditor/creditori începute înaintea deschiderii procedurii și nici acțiunile civile din procesele penale îndreptate împotriva debitorului; b) acțiunile judiciare îndreptate împotriva codebitorilor și/sau terților garanți; (...)”.

39. Față de cele prezentate, Curtea constată că prevederile criticate nu sunt contrare art. 115 din Constituție, întrucât sunt adoptate în baza unei legi de abilitare a Guvernului de a emite ordonanțe, nefiind necesară obligația Guvernului de a motiva urgența în cuprinsul acestora, problematica reglementată ce face obiectul criticii de neconstituționalitate se circumscrie domeniului prevăzut prin art. 1 pct. I.9 din Legea nr. 161/2017 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, în ceea ce privește posibilitatea modificării și completării Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aspectele legiferate fiind de domeniul legii ordinare. Prin urmare, critica referitoare la pretinsa încălcare a prevederilor art. 115 din Constituție urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

40. În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a prevederilor art. 266³ din Legea nr. 207/2015 în raport cu principiul neretroactivității legii, Curtea reține că principiul neretroactivității legii semnifică faptul că legea civilă se aplică tuturor situațiilor juridice născute după intrarea ei în vigoare, iar nu situațiilor juridice trecute, consumate (*facta praeterita*). În mod corelativ, potrivit principiului aplicării imediate a legii noi, de la data intrării în vigoare a acesteia, ea se aplică tuturor actelor, faptelor și situațiilor juridice viitoare (*facta futura*), actelor, faptelor și situațiilor juridice în curs de constituire, modificare sau stingere începând cu această dată, precum și efectelor viitoare ale unor situații juridice anterior născute, dar neconsumate la data intrării în vigoare a legii noi (*facta pendentia*). Cu alte cuvinte, aplicarea imediată a legii noi semnifică faptul că o situație juridică produce acele efecte juridice care sunt prevăzute de legea în vigoare la data constituirii ei (*tempus regit actum*).

41. Or, textul criticat în prezenta cauză stabilește normele procedurale aplicabile executării silite începute cu privire la creanțele bugetare stabilite prin hotărâri judecătorești în materie penală, norme aplicabile de la data intrării în vigoare a legii noi, astfel încât nu se poate susține că aceasta ar avea caracter retroactiv. Mai mult, o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare. Prin urmare, nu se poate reține încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție.

42. Curtea observă că prevederile legale criticate sunt clare și nu afectează principiul securității raporturilor juridice. Acestea dau prevalență apărării interesului public într-o situație specială, respectiv punerii în executare a tuturor creanțelor bugetare stabilite prin hotărâri judecătorești pronunțate în materie penală provenite din săvârșirea de infracțiuni, astfel: a) sumele reprezentând repararea prejudiciului material; b) amenzi; c) cheltuieli judiciare; d) sume confiscate. Mai mult decât atât, ele au drept scop evitarea sustragerii de la plată a acestor sume de bani, ca urmare a unor posibile acțiuni dolosive întreprinse în desfășurarea procedurii insolvenței.

43. Astfel, pentru realizarea veniturilor publice, legiuitorul, în conformitate cu Legea fundamentală, a prevăzut întotdeauna norme cu scopul de a face mai eficientă executarea și pentru a-i imprima un ritm mai accelerat. Adoptarea unui regim juridic special în materia creanțelor bugetare își găsește fundamentul constituțional în dispozițiile art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, conform cărora statul trebuie să asigure, printre altele, protejarea intereselor naționale în activitatea financiară. Acest temei constituțional justifică un drept special, de preferință în favoarea statului, în ceea ce privește efortul de încasare a creanțelor bugetare și de asigurare a veniturilor publice la bugetul de stat. Numai dacă dispune de aceste resurse bugetare, statul va fi în măsură să își îndeplinească obligațiile fundamentale ce i-au fost prescrise prin Constituție.

44. Totodată, în ceea ce privește unele aspecte care țin de executarea silită a creanțelor fiscale sau bugetare, Curtea, în jurisprudența sa, a reținut că, în cadrul raporturilor juridice dintre stat, în calitate de creditor, și contribuabil, în calitate de debitor al obligației fiscale, cele două părți nu se situează pe poziții de egalitate, între ele existând o legătură de subordonare în favoarea statului, pe baza unui regim de drept public, și, prin urmare, nu poate fi vorba de încălcarea principiului egalității în fața legilor prevăzut de art. 16 din Constituție (statuat prin Decizia nr. 513 din 8 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 26 iunie 2008, sau Decizia nr. 978 din 30 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 23 octombrie 2008).

45. De asemenea, Curtea a stabilit că dreptul fiscal și procedura fiscală fac parte din dreptul public, ceea ce înseamnă că subiecții unor asemenea raporturi nu pot fi egali în drepturi și obligații. Astfel, unul dintre subiectele raportului de drept fiscal, și anume organul fiscal, are o poziție dominantă, fiind înzestrat cu exercițiul puterii de stat (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 830 din 11 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 831 din 11 decembrie 2012, sau Decizia nr. 43 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 din 20 martie 2013). Aceste considerente sunt valabile și în ceea ce privește susținerea autoarei excepției de neconstituționalitate referitoare la faptul că

prin normele criticate se creează premisele unui tratament preferențial în favoarea recuperării creanțelor bugetare.

46. În ceea ce privește menționarea normelor constituționale care consacără dreptul de proprietate privată, Curtea observă că prevederile art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție garantează dreptul de proprietate și creanțele asupra statului, iar conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite prin lege. De principiu, aceste limite au în vedere obiectul dreptului de proprietate și atribuțiile acestuia și se instituie în vederea apărării intereselor sociale și economice generale sau pentru apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale altor persoane, esențial fiind ca prin aceasta să nu fie anihilat complet dreptul de proprietate (în acest sens, a se vedea și Decizia nr. 19 din 8 aprilie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 24 mai 1993). De asemenea, Curtea a statuat, prin Decizia nr. 59 din 17 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 9 martie 2004, că, în temeiul art. 44 din Constituție, legiuitorul este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atribuțiilor dreptului de proprietate, în accepțiunea principală conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat.

47. De asemenea, potrivit art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional. Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare reglementării folosirii bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții sau a amenzilor. Totodată, și jurisprudența Comisiei Europene a Drepturilor Omului, spre exemplu, Decizia din 10 martie 1981, pronunțată în Cauza *X împotriva Belgiei*, este în sensul că procedurile legale instituite în materia insolvenței, de principiu, nu reprezintă o privare de proprietate asupra bunurilor, ci o măsură de control al folosirii acestora, în concordanță cu interesul general, potrivit art. 1 paragraful 2 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a

53. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Tender — S.A. din Timișoara, județul Timiș, în insolvență, prin administrator judiciar Alfa & Quantum Consulting SPRL în dosarele nr. 30.303/325/2018 și nr. 30.379/325/2018 ale Judecătoria Timișoara — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 266³ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, ale art. 1 pct. 102 din Ordonanța Guvernului nr. 30/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum și Ordonanța Guvernului nr. 30/2017, în ansamblu, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoria Timișoara — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 11 mai 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI

COMISIA NAȚIONALĂ PENTRU CONTROLUL ACTIVITĂȚILOR NUCLEARE

ORDIN

pentru aprobarea Normelor de securitate nucleară privind managementul îmbătrânirii pentru instalațiile nucleare

În conformitate cu prevederile art. 9 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 729/2018 privind organizarea și funcționarea Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare, având în vedere art. 5 alin. (1) și art. 35 lit. a) din Legea nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță, reglementarea, autorizarea și controlul activităților nucleare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, luând în considerare Referatul nr. 15.736 din 26.10.2021,

președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele de securitate nucleară privind managementul îmbătrânirii pentru instalațiile nucleare, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Comisiei Naționale pentru

Controlul Activităților Nucleare nr. 374/2015 pentru aprobarea Normelor de securitate nucleară privind managementul îmbătrânirii pentru instalațiile nucleare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 18 ianuarie 2016.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare,
Canțemir Marian Ciurea-Ercău

București, 27 octombrie 2021.
Nr. 174.

ANEXĂ

NORME DE SECURITATE NUCLEARĂ privind managementul îmbătrânirii pentru instalațiile nucleare

CAPITOLUL I Domeniu, scop, definiții

SECȚIUNEA 1 Domeniu și scop

Art. 1. — (1) Prezentele norme sunt emise în conformitate cu prevederile Legii nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță, reglementarea, autorizarea și controlul activităților nucleare, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prin prezentele norme se stabilesc cerințele generale de securitate nucleară privind managementul îmbătrânirii pentru instalațiile nucleare, pentru întreaga durată de viață a unei instalații nucleare, începând cu faza de proiectare.

(3) Prevederile prezentelor norme se aplică atât titularilor, cât și solicitanților de autorizație pentru fazele de construcție și montaj, punere în funcțiune, exploatare și dezafectare ale unei instalații nucleare.

Art. 2. — Prezentele norme se aplică următoarelor categorii de instalații nucleare:

- centrale nucleare electrice, inclusiv cele echipate cu reactoare modulare;
- reactoare nucleare de cercetare, reactoare nucleare de testare, reactoare de putere zero și ansambluri subcritice;
- reactoare de demonstrație;
- fabrici de combustibil nuclear;
- instalații de stocare a combustibilului nuclear uzat;

f) reactoare nucleare pentru producerea de energie și izotopi pentru scopuri medicale;

g) instalații de îmbogățire a uraniului;

h) instalații de retratare/reprocesare a combustibilului nuclear uzat;

i) instalații de depozitare intermediară sau finală a deșeurilor radioactive și instalații de tratare a deșeurilor radioactive, aflate pe același amplasament și direct legate de instalațiile nucleare enumerate la lit. a)–h);

j) instalații de detritiere, aflate pe același amplasament și direct legate de instalațiile nucleare echipate cu reactoare nucleare care folosesc apa ca agent de răcire;

k) orice alte instalații nucleare pentru care Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare, denumită în continuare *CNCAN*, consideră necesară aplicarea, parțială sau integrală, a acestor norme în procesul de autorizare și o impune prin condițiile din autorizațiile emise.

SECȚIUNEA a 2-a Definiții

Art. 3. — (1) Termenii utilizați în prezentele norme sunt definiți în anexa nr. 1, cu excepția acelor ale căror definiții se regăsesc în textul prezentelor norme.

(2) Abrevierea *SSCE* se utilizează pentru a face referire în mod generic la sistemele, structurile, componentele și echipamentele unei instalații nucleare, inclusiv software-ul pentru sistemele de instrumentație și control.

CAPITOLUL II

Cerințe privind programul de management al îmbătrânirii

SECȚIUNEA 1

Scopul și domeniul programului de management al îmbătrânirii

Art. 4. — (1) Titularul de autorizație trebuie să implementeze un program de management al îmbătrânirii pentru SSCE importante pentru securitatea nucleară și pentru SSCE cu funcții în exploatarea fiabilă a instalației nucleare.

(2) Prin programul prevăzut la alin. (1), titularul de autorizație trebuie să identifice, în mod sistematic, utilizând toate cunoștințele și informațiile disponibile în documentația bază de proiectare, experiența de exploatare și literatura de specialitate, toate mecanismele de degradare relevante și efectele de îmbătrânire asociate, să determine consecințele posibile ale acestora, să stabilească și să implementeze activitățile necesare pentru a asigura, menține și monitoriza disponibilitatea, operabilitatea și fiabilitatea SSCE în conformitate cu cerințele de proiectare, analizele de securitate nucleară și bazele de autorizare.

(3) Programul prevăzut la alin. (1) trebuie să includă măsurile organizatorice și funcționale necesare pentru managementul îmbătrânirii fizice și al obsolescenței tehnologice a SSCE, luând în considerare și anticipând condițiile de-a lungul întregului ciclu de viață al instalației nucleare, inclusiv pentru fazele de proiectare, construcție și montaj, punere în funcțiune, exploatare și dezafectare.

(4) Prin programul de management al îmbătrânirii, titularul de autorizație trebuie să controleze, să atenueze și să prevină, în măsura în care este practic posibil, efectele degradării cauzate de îmbătrânire.

Art. 5. — (1) Programul de management al îmbătrânirii trebuie să reflecte o abordare integrată pentru identificarea, analiza/evaluarea, monitorizarea, implementarea de acțiuni corective și preventive și documentarea degradării SSCE datorită îmbătrânirii fizice.

(2) Programul de management al îmbătrânirii trebuie să ia în considerare și aspectele care țin de obsolescența SSCE importante pentru securitatea nucleară, respectiv pentru exploatarea fiabilă a instalației nucleare.

(3) Titularul de autorizație trebuie să integreze în programul de management al îmbătrânirii toate activitățile de proiectare, analize și evaluări de securitate nucleară, suport tehnic, operare, control chimic, procurare, supraveghere, întreținere și reparații, testare și inspecții în funcționare necesare pentru a controla și a menține în limite acceptabile degradarea SSCE datorită îmbătrânirii.

(4) Programul de management al îmbătrânirii face parte din sistemul integrat de management al titularului de autorizație.

SECȚIUNEA a 2-a

Implementarea programului de management al îmbătrânirii

Art. 6. — (1) Titularul de autorizație trebuie să evalueze SSCE importante pentru securitatea nucleară, respectiv SSCE importante pentru exploatarea fiabilă, luând în considerare toate mecanismele relevante de îmbătrânire și de uzură fizică, precum și potențiala degradare legată de îmbătrânire, în scopul de a asigura capabilitatea instalației de a îndeplini funcțiile de securitate nucleară necesare de-a lungul întregii sale durate de viață în exploatare, în conformitate cu bazele de proiectare.

(2) Documentația bază de proiectare pentru SSCE trebuie să includă informațiile necesare privind toate mecanismele relevante de îmbătrânire și de uzură fizică cunoscute, efectele acestora, precum și măsurile și sistemele de supraveghere, inspecție, testare, prelevare de probe și întreținere stabilite

pentru detectarea, urmărirea și ținerea sub control a efectelor îmbătrânirii pe toată durata de viață în exploatare estimată pentru instalația nucleară. Trebuie identificate condițiile de funcționare importante, limitele și condițiile tehnice de operare și orice alți parametri care trebuie monitorizați și/sau controlați din punctul de vedere al impactului asupra analizelor de securitate nucleară sau asupra cerințelor de calificare la condiții de mediu. Pentru componente, echipamente și piese de schimb, trebuie identificate și specificate și condițiile de depozitare, precum și durata de viață în condiții de depozitare, după cum este aplicabil, pentru managementul îmbătrânirii.

(3) Pentru instalațiile nucleare aflate în faza de exploatare, pentru care informațiile prevăzute la alin. (2) nu se regăsesc explicit în manualele și specificațiile de proiectare pentru SSCE deja instalate, aceste informații trebuie incluse în documentația specifică aferentă programelor de supraveghere a funcționării acestor SSCE, respectiv în programele specifice de management al îmbătrânirii pentru aceste SSCE.

(4) Titularul de autorizație trebuie să asigure managementul îmbătrânirii și în situațiile în care faza de construcție și montaj a instalației nucleare se extinde pentru o perioadă îndelungată de timp. Trebuie identificate mecanismele de îmbătrânire și uzură relevante și trebuie implementate măsuri adecvate pentru a controla orice efecte adverse incipiente cauzate de îmbătrânire sau de alte condiții. Pentru instalațiile nucleare pentru care se sistează activitățile de construcție și montaj, cu intenția reluării acestora, titularul de autorizație trebuie să elaboreze, să implementeze și să transmită pentru evaluare la CNCAN un plan de măsuri specifice pentru managementul îmbătrânirii.

(5) Pentru situațiile în care instalația nucleară necesită o oprire de lungă durată, titularul de autorizație trebuie să identifice mecanismele de îmbătrânire și uzură relevante și trebuie să implementeze măsuri adecvate pentru a controla orice efecte adverse incipiente cauzate de îmbătrânire sau de alte condiții. Titularul de autorizație trebuie să elaboreze, să implementeze și să transmită pentru evaluare la CNCAN un plan de măsuri specifice pentru managementul îmbătrânirii în opririle cu o durată mai mare decât opririle planificate de rutină, inclusiv în opririle pentru implementarea unor lucrări de retehnologizare complexe și în perioadele de conservare în vederea reluării funcționării sau în vederea dezafectării, după caz.

Art. 7. — (1) Titularul de autorizație trebuie să identifice SSCE importante pentru securitatea nucleară, respectiv SSCE importante pentru exploatarea fiabilă, care nu pot fi înlocuite și a căror îmbătrânire limitează durata de viață în exploatare a instalației nucleare.

(2) Durata de viață a SSCE identificate conform prevederilor alin. (1) trebuie evaluată luând în considerare toate mecanismele relevante de îmbătrânire și de uzură fizică cunoscute, rezultatele inspecțiilor în funcționare, experiența internă și externă de exploatare, rezultatele activităților de cercetare relevante și cele mai noi instrumente analitice disponibile. Această evaluare trebuie efectuată periodic, cel puțin o dată la fiecare 10 ani, de la începerea exploatării instalației nucleare, precum și ori de câte ori se identifică informații noi care indică necesitatea revizuirii ipotezelor care au stat la baza evaluării.

Art. 8. — (1) Titularul de autorizație trebuie să identifice analizele de securitate nucleară care utilizează ipoteze legate de durata de viață a SSCE și de îmbătrânirea acestora, inclusiv analizele care presupun o anumită durată estimată de exploatare a instalației nucleare în ansamblu. Aceste analize care utilizează ipoteze legate de timp relevante pentru managementul îmbătrânirii instalațiilor nucleare includ, de exemplu, calcule de oboseală, analize care stau la baza calificării SSCE la condiții de mediu, analize ale comportării în exploatare a structurilor și componentelor circuitului primar al unui reactor nuclear.

(2) Trebuie considerate analize care utilizează ipoteze legate de timp relevante pentru managementul îmbătrânirii instalațiilor nucleare acele calcule și analize care îndeplinesc simultan următoarele condiții:

a) implică SSCE cu funcții de securitate nucleară, SSCE a căror defectare poate afecta o funcție de securitate nucleară sau alte SSCE care îndeplinesc funcții necesare pentru asigurarea conformității cu normele CNCAN de securitate nucleară;

b) iau în considerare efectele îmbătrânirii;

c) implică utilizarea unor ipoteze legate de timp sau a căror validitate este condiționată/limitată de un anumit timp, exprimat în zile sau ore de funcționare, durată de viață a SSCE în instalație, un număr de cicluri de funcționare sau durată estimată de exploatare a instalației nucleare în ansamblu;

d) au fost identificate ca fiind relevante pentru demonstrarea unor cerințe de securitate nucleară conform normelor și standardelor aplicabile;

e) furnizează baza pentru demonstrarea capabilității SSCE sau includ concluzii privind capabilitatea SSCE de a-și îndeplini funcțiile de securitate nucleară;

f) sunt incluse direct sau prin referințe în bazele de autorizare curente.

(3) Titularul de autorizație trebuie să revizuiască și să revalideze periodic, cel puțin o dată la fiecare 10 ani, de la începerea exploatării instalației nucleare, analizele care utilizează ipoteze legate de timp relevante pentru managementul îmbătrânirii instalațiilor nucleare, pentru a demonstra că ipotezele acestora rămân valabile sau că efectele datorate îmbătrânirii sunt ținute efectiv sub control, astfel încât marjele de securitate nucleară prevăzute prin proiectul instalației nucleare să se păstreze pe toată durata de viață în exploatare a acesteia. De asemenea, titularul de autorizație trebuie să revizuiască și să revalideze analizele care utilizează ipoteze legate de timp relevante pentru managementul îmbătrânirii instalațiilor nucleare ori de câte ori se identifică informații noi care indică necesitatea revizuirii ipotezelor care au stat la baza acestor analize. Astfel de informații noi pot proveni din experiența de exploatare și/sau din rezultatele programelor de cercetare relevante.

Art. 9. — (1) Titularul de autorizație trebuie să implementeze activități de supraveghere, monitorizare, testare, întreținere, inspecție și prelevare de probe pentru a evalua efectele îmbătrânirii și pentru a detecta, în timp util, un comportament sau simptome de degradare neașteptate ale SSCE în timpul exploatării. Titularul de autorizație trebuie să stabilească criteriile de acceptare față de care se evaluează necesitatea acțiunilor corective. Criteriile de acceptare trebuie stabilite în baza cerințelor și recomandărilor din standardele, normele, ghidurile, manualele și specificațiile de proiectare și de operare aplicabile, luând în considerare și informațiile relevante din experiența de exploatare și programele de cercetare.

(2) În situațiile în care se identifică un comportament sau o degradare neașteptată a SSCE, trebuie efectuată o analiză a cauzelor de profunzime și trebuie implementate acțiunile corective necesare, în timp util, cu o prioritate bazată pe importanța pentru securitatea nucleară.

(3) Titularul de autorizație trebuie să mențină un sistem adecvat de colectare a datelor și de păstrare a evidenței pentru a sprijini implementarea programului de management al îmbătrânirii și a oferi o bază pentru deciziile privind tipul și calendarul activităților din cadrul acestui program.

Art. 10. — În programul de management al îmbătrânirii, în ansamblu, precum și în programele specifice pentru SSCE importante pentru securitatea nucleară, respectiv pentru SSCE importante pentru exploatarea fiabilă a instalației nucleare, titularul de autorizație trebuie să țină cont de bazele de proiectare, caracteristicile de fabricație, condițiile de mediu, condițiile de proces tehnologic, ciclurile de funcționare, programele de întreținere, durata de viață proiectată, degradarea reală în instalație și durata de viață în serviciu, programele de testare, supraveghere și inspecții, rezultatele

evaluării/revizuirii/revalidării analizelor care utilizează ipoteze legate de timp, de strategia de înlocuire pentru acele SSCE care pot fi înlocuite, de experiența internă și externă de exploatare, de rezultatele activităților de cercetare relevante, precum și de rezultatele revizuirilor periodice ale securității nucleare, denumite în continuare *RPSN*. Trebuie luate în considerare rezultatele proceselor de calificare la condiții de mediu și la alte condiții relevante pentru durata de viață în serviciu a SSCE.

Art. 11. — Supravegherea structurilor și componentelor majore, care nu pot fi înlocuite, cum ar fi, de exemplu, anvelopa de protecție a unui reactor nuclear sau vasul unui reactor nuclear, după caz, trebuie efectuată pentru a detecta în timp util apariția primelor efecte ale îmbătrânirii și pentru a permite implementarea de acțiuni de prevenire și de remediere în timp util.

Art. 12. — Managementul îmbătrânirii pentru structurile și componentele care fac parte din circuitul primar de răcire al unui reactor nuclear, precum și pentru structurile și componentele sistemelor auxiliare acestuia, inclusiv pentru suduri, trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți, inclusiv fragilizarea, îmbătrânirea termică și oboseala și să compare performanța și starea actuală a structurilor și componentelor cu starea prognozată, pentru toată durata de viață în exploatare a instalației. În situațiile în care se constată că performanța și starea actuală a structurilor și componentelor nu îndeplinesc standardele și criteriile de acceptare, trebuie investigate cauzele și trebuie implementate acțiunile corective necesare.

Art. 13. — (1) Titularul de autorizație trebuie să evalueze, pentru fiecare SSCE cu funcții de securitate nucleară, efectele cumulate ale tuturor mecanismelor de îmbătrânire și marjele de securitate nucleară disponibile în raport cu cerințele de performanță minimă admisibilă pentru satisfacerea funcțiilor de securitate nucleare asociate, așa cum au fost considerate în analizele de securitate nucleară bază de proiectare pentru instalația nucleară.

(2) Titularul de autorizație trebuie să monitorizeze evoluția efectelor îmbătrânirii pentru SSCE importante pentru securitatea nucleară și să efectueze analize de tendințe ale comportamentului/performanțelor acestora, în scopul îmbunătățirii programului de management al îmbătrânirii.

(3) Titularul de autorizație trebuie să efectueze periodic, cel puțin o dată la 10 ani, de la începerea exploatării instalației nucleare, o evaluare a managementului îmbătrânirii pentru SSCE importante pentru securitatea nucleară, care să includă studii și analize de estimare a duratei de viață restante în exploatare a instalației nucleare, luând în considerare revizuirea și revalidarea analizelor care utilizează ipoteze legate de timp.

(4) Studiile și analizele prevăzute la alin. (3) trebuie efectuate și ori de câte ori se identifică informații noi care indică necesitatea revizuirii analizelor de securitate nucleară. Astfel de situații includ, de exemplu, identificarea unei degradări neașteptate a SSCE sau a unor date din experiența de exploatare și/sau rezultate ale programelor de cercetare care indică necesitatea modificării unor ipoteze de analiză.

(5) Studiile și analizele prevăzute la alin. (3) și (4) trebuie transmise la CNCAN pentru evaluare.

Art. 14. — (1) Titularul de autorizație trebuie să dezvolte și să implementeze un program de management al obsolescenței pentru SSCE importante pentru securitatea nucleară și pentru SSCE cu funcții în exploatarea fiabilă a instalației nucleare. Programul de management al obsolescenței poate fi integrat în programul de management al îmbătrânirii.

(2) În cadrul programului de management al obsolescenței, titularul de autorizație trebuie să identifice și să stabilească o listă cu SSCE a căror disponibilitate și fiabilitate pot fi afectate negativ de obsolescență și să planifice măsurile de asigurare a pieselor de schimb și a activităților de întreținere pentru aceste SSCE, precum și măsurile de înlocuire, după cum este necesar.

(3) Titularul de autorizație va stabili o strategie pentru a asigura că identifică și implementează soluții adecvate pentru managementul obsolescenței în timp util, acordând prioritate

SSCE în funcție de importanța pentru securitatea nucleară, respectiv pentru exploatarea în condiții de fiabilitate a instalației nucleare.

(4) Lista SSCE susceptibile de a fi afectate de obsolescență și măsurile preventive și corective planificate pentru rezolvarea problemelor de obsolescență trebuie revizuite și actualizate cel puțin anual.

Art. 15. — (1) Pentru implementarea programului de management al îmbătrânirii, titularul de autorizație trebuie să își mențină și să își dezvolte atât capacitățile tehnice și resursele materiale și de personal proprii, cât și accesul permanent la asistență tehnică de specialitate și stocuri suficiente de piese de schimb, componente și echipamente, din partea proiectanților și fabricanților originali ai SSCE instalate sau a unor companii specializate a căror capacitate tehnică este recunoscută oficial de proiectanții și fabricanții originali ai SSCE și care dețin experiență practică relevantă în instalația nucleară respectivă sau în instalații cu SSCE similare, pentru menținerea proiectului aprobat/autorizat, în conformitate cu cerințele privind controlul configurației de proiectare, precum și pentru evitarea produselor contrafăcute, frauduloase sau suspecte.

(2) Pentru actualizarea și îmbunătățirea continuă a programului de management al îmbătrânirii, titularul de autorizație trebuie să aibă acces la experiența de exploatare internă și externă, la standardele tehnice, publicațiile de specialitate și la rezultatele activităților de cercetare și dezvoltare direct relevante pentru proiectul instalației nucleare și SSCE aferente acesteia, precum și la cele mai noi instrumente analitice validate disponibile, prin afilierea la organizații internaționale și prin participarea la programe de cercetare specifice, la nivel național și internațional, în domeniul nuclear.

Art. 16. — (1) Titularul de autorizație trebuie să utilizeze RPSN pentru a confirma că mecanismele de îmbătrânire și uzură au fost luate în considerare în mod corect și pentru a detecta probleme neprevăzute.

(2) Programul de management al îmbătrânirii, în ansamblu, precum și programele specifice aferente SSCE trebuie revizuite și actualizate, cel puțin cu ocazia RPSN, cu scopul de a utiliza noi informații pe măsură ce acestea devin disponibile, pentru a ține cont de noi aspecte relevante pe măsură ce apar, inclusiv din experiența de exploatare, pentru a utiliza instrumente și metode mai moderne și mai avansate pe măsură ce acestea devin accesibile și pentru a evalua eficacitatea practicilor de întreținere și inspecție în funcționare luate în considerare pe durata de viață a instalației nucleare.

SECȚIUNEA a 3-a

Documentația aferentă programului de management al îmbătrânirii

Art. 17. — Titularul de autorizație trebuie să descrie programul de management al îmbătrânirii, în ansamblu, într-un document de sine stătător, pentru fiecare instalație nucleară în parte. Pentru instalațiile nucleare aflate pe același amplasament și sub controlul aceluiași titular de autorizație, programele de management al îmbătrânirii pot fi descrise într-un singur document, cu secțiuni specifice dedicate fiecărei instalații în parte.

Art. 18. — (1) Documentul care descrie, în ansamblu, programul de management al îmbătrânirii trebuie să conțină cel puțin următoarele informații, făcând referire, după cum este necesar, la documentele care detaliază aspectele specifice managementului îmbătrânirii pentru sistemele și structurile majore și pentru categoriile principale de componente și echipamente:

a) filosofia, strategia, obiectivele, aspectele organizatorice și resursele materiale și de personal alocate programului de management al îmbătrânirii, precum și modul în care acesta integrează activitățile relevante pentru managementul îmbătrânirii SSCE din cadrul altor programe și procese implementate de titularul de autorizație;

b) metodologia de identificare și criteriile de includere a SSCE în programul de management al îmbătrânirii;

c) lista SSCE incluse în programul de management al îmbătrânirii și înregistrările privind starea de îmbătrânire a SSCE respective;

d) analizele care utilizează ipoteze legate de timp relevante pentru managementul îmbătrânirii; măsurile stabilite pentru a confirma că ipotezele utilizate în analizele de securitate nucleară rămân valide și criteriile de acceptare asociate acestora continuă să fie îndeplinite;

e) analizele și documentația privitoare la degradarea datorată îmbătrânirii care are potențialul de a afecta funcțiile de securitate ale SSCE, inclusiv analiza variației/tendinței ratelor de defectare a SSCE datorită îmbătrânirii;

f) principalele mecanisme de îmbătrânire a SSCE și efectele acestora;

g) colectarea și disponibilitatea datelor necesare pentru evaluarea degradării datorate îmbătrânirii SSCE;

h) eficiența programelor de operare și de întreținere în managementul îmbătrânirii componentelor care pot fi înlocuite;

i) criteriile de acceptare și marjele de securitate impuse pentru SSCE conform cerințelor de proiectare;

j) măsurile prevăzute pentru urmărirea evoluției mecanismelor de îmbătrânire și pentru atenuarea efectelor acestora, în special pentru SSCE importante pentru securitatea nucleară, respectiv pentru SSCE importante pentru exploatarea fiabilă, care nu pot fi înlocuite și a căror îmbătrânire limitează durata de viață în exploatare a instalației nucleare;

k) informațiile privind starea fizică a SSCE, inclusiv marjele de securitate actuale, precum și orice caracteristici care ar putea limita durata lor de serviciu;

l) istoricul activităților de inspecție, supraveghere, testare și întreținere a SSCE;

m) acțiunile preventive implementate sau planificate pentru a reduce la minimum și a controla degradarea asociată îmbătrânirii SSCE;

n) acțiunile corective pentru a preveni avariile conexe fenomenului de îmbătrânire a SSCE și stabilirea criteriilor de acceptare față de care este evaluată necesitatea unor acțiuni corective;

o) utilizarea programelor de cercetare și de schimb de experiență la nivel național și internațional din care titularul de autorizație poate obține informații relevante pentru optimizarea programului de management al îmbătrânirii;

p) utilizarea experienței interne și externe de exploatare, relevantă pentru managementul îmbătrânirii SSCE, inclusiv a lecțiilor învățate la nivel internațional în domeniul managementului îmbătrânirii;

q) măsurile prevăzute pentru rezolvarea aspectelor ce țin de obsolescența SSCE;

r) lista de coduri, standarde și ghiduri utilizate de titularul de autorizație pentru stabilirea cerințelor și procedurilor programului de management al îmbătrânirii, conform bunelor practici recunoscute la nivel internațional în acest domeniu.

(2) Pentru fiecare SSCE sau categorie de SSCE cu funcții de securitate nucleară, respectiv cu funcții în exploatarea fiabilă a instalației nucleare, trebuie documentate în detaliu programele specifice de management al îmbătrânirii. Informații succinte privind aceste programe specifice trebuie incluse în rapoartele de securitate nucleară care fac parte din documentația bază de autorizare.

Art. 19. — (1) Prima ediție a documentului care descrie programul de management al îmbătrânirii trebuie elaborată și transmisă la CNCAN pentru evaluare ca parte a documentației bază de autorizare pentru faza de construcție și montaj al instalației nucleare.

(2) Programul de management al îmbătrânirii trebuie revizuit, completat și actualizat pe parcursul fazelor de construcție și montaj, respectiv de punere în funcțiune a instalației nucleare, iar ediția actualizată trebuie inclusă în documentația bază de autorizare pentru faza de exploatare.

(3) Pentru o instalație nucleară în faza de exploatare, reviziile succesive ale acestui document trebuie elaborate periodic, cel puțin cu ocazia efectuării RPSN.

(4) Orice nouă revizie a documentului care descrie programul de management al îmbătrânirii trebuie transmisă la CNCAN pentru evaluare.

SECȚIUNEA a 4-a Standarde și ghiduri

Art. 20. — (1) Titularul de autorizație trebuie să identifice și să ia în considerare standardele, ghidurile și bunele practici curente, recunoscute la nivel internațional, aplicabile pentru managementul îmbătrânirii pentru instalațiile nucleare.

(2) Documentele de referință menționate în anexa nr. 2 la prezentele norme reprezintă exemple de standarde, ghiduri și colecții de bune practici recunoscute pe plan internațional. Se recomandă ca acestea, precum și orice nouă revizie a

acestora să fie luate în considerare de către titularul de autorizație, în vederea îmbunătățirii programului de management al îmbătrânirii, precum și în pregătirea personalului de specialitate implicat în dezvoltarea, evaluarea și implementarea acestui program.

CAPITOLUL III Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 21. — În termen de 180 de zile de la intrarea în vigoare a prezentelor norme, titularii de autorizație pentru instalațiile nucleare aflate în faza de exploatare trebuie să transmită la CNCAN spre evaluare un raport care să prezinte analiza conformității cu cerințele prezentelor norme și un plan de acțiuni pentru implementarea integrală a cerințelor. Planul de acțiuni trebuie supus aprobării CNCAN.

Art. 22. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentele norme.

ANEXA Nr. 1
la norme

DEFINIȚII

Funcție de securitate nucleară — un scop specific care trebuie îndeplinit pentru asigurarea securității nucleare. Funcțiile generale de securitate nucleară sunt următoarele:

a) controlul reactivității; pentru un reactor nuclear, această funcție se referă inclusiv la reducerea puterii, oprirea reactorului și menținerea acestuia într-o stare de oprire sigură pentru o perioadă de timp nedeterminată, cât și la prevenirea criticității în instalațiile de depozitare a combustibilului nuclear uzat;

b) răcirea combustibilului nuclear; pentru un reactor nuclear, această funcție se referă atât la răcirea combustibilului din reactor, cât și la răcirea combustibilului uzat din instalațiile de depozitare aferente;

c) reținerea materialelor radioactive, inclusiv menținerea barierelor fizice în calea eliberării acestora în mediul înconjurător;

d) monitorizarea stării instalației nucleare și furnizarea serviciilor-suport necesare pentru menținerea funcțiilor prevăzute la lit. a)—c); serviciile-suport menționate includ furnizarea de energie electrică, agent de răcire, aer instrumental, gaze și alte fluide tehnice, după cum este necesar pentru buna funcționare a SSCE cu funcții de securitate nucleară.

Îmbătrânire — procesul complex prin care caracteristicile structurilor, sistemelor, componentelor și echipamentelor unei instalații nucleare se modifică treptat în timp sau în funcție de gradul de utilizare; îmbătrânirea este cauzată de mecanisme de degradare de natură fizică, chimică, biologică sau de o combinație a acestora.

Managementul îmbătrânirii — ansamblul de activități și măsuri implementate de titularul de autorizație pentru a controla și a menține în limite acceptabile degradarea structurilor, sistemelor, componentelor și echipamentelor unei instalații nucleare datorită îmbătrânirii.

Obsolescență — declasare tehnologică a structurilor, sistemelor, componentelor și echipamentelor unei instalații nucleare în comparație cu nivelul standardelor curente, tehnologiei moderne și cunoștințelor actuale; uzură morală.

SSCE cu funcții de securitate nucleară — acele SSCE care contribuie, direct sau indirect, în condiții de operare normală, în cazul condițiilor de operare anormală și/sau în condiții de accident, la îndeplinirea funcțiilor generale de securitate nucleară; acestea includ SSCE a căror defectare poate avea un impact advers asupra îndeplinirii unei funcții de securitate nucleară; de asemenea, sunt incluse SSCE utilizate pentru răspunsul la condiții de extindere a bazelor de proiectare; se mai numesc și SSCE importante pentru securitate nucleară.

SSCE cu funcții în exploatarea fiabilă a instalației nucleare — acele SSCE care asigură funcționarea instalației nucleare în bune condiții, la parametri nominali, și a căror defectare poate cauza condiții de operare anormală, tranzienți, opriri neplanificate și/sau acționarea intempestivă a sistemelor cu funcții de securitate nucleară; aceste SSCE contribuie la implementarea primului nivel de protecție în adâncime pentru asigurarea securității nucleare, respectiv la prevenirea defectărilor și a condițiilor de operare anormală; se mai numesc și SSCE importante pentru exploatarea fiabilă.

ANEXA Nr. 2
la norme

Documente de referință

1. Ageing Management and Development of a Programme for Long Term Operation of Nuclear Power Plants, IAEA Safety Standards Series, Specific Safety Guide, No. SSG-48, International Atomic Energy Agency, Viena, 2018

2. Handbook on Ageing Management for Nuclear Power Plants, IAEA Nuclear Energy Series, No. NP-T-3.24, International Atomic Energy Agency, Viena, 2017

3. Ageing Management for Nuclear Power Plants: International Generic Ageing Lessons Learned (IGALL), IAEA Safety Reports Series, No. 82 (Rev. 1), International Atomic Energy Agency, Viena, 2020

4. Approaches to Ageing Management for Nuclear Power Plants: International Generic Ageing Lessons Learned (IGALL), Final Report, IAEA TECDOC Series, No. 1736, International Atomic Energy Agency, Viena, 2014

5. WENRA Reactor Safety Reference Levels for Existing Reactors 2020, Issue I — Ageing Management, Western European Nuclear Regulators' Association, 2021

6. Ageing Management of Nuclear Power Plants during Delayed Construction Periods, Extended Shutdown and Permanent Shutdown prior to Decommissioning, IAEA TECDOC series, No. 1957, International Atomic Energy Agency, Viena, 2021

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN**pentru modificarea literei e) a articolului 19 din Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 262/2021 privind sistemul de sancțiuni aplicabil schemelor de plăți directe și ajutoarelor naționale tranzitorii în sectoarele vegetal și zootehnic, aferente cererilor unice de plată din anii de cerere 2021 și 2022**

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale politici agricole nr. 254.759 din 27.10.2021, în temeiul prevederilor:

— art. 36 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2021 pentru aprobarea schemelor de plăți și a unor instrumente de garantare care se aplică în agricultură în anii 2021 și 2022;

— Legii nr. 1/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigridină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. I. — Litera e) a articolului 19 din Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 262/2021 privind sistemul de sancțiuni aplicabil schemelor de plăți directe și ajutoarelor naționale tranzitorii în sectoarele vegetal și zootehnic, aferente cererilor unice de plată din anii de cerere 2021 și 2022, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 991 din 18 octombrie 2021, se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) cu 30% din valoarea sprijinului convenit, dacă diferența procentuală între «producția declarată» și «producția realizată» de gogoși crude de mătase este mai mare sau egală cu 40% și mai mică de 50%.”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Nechita-Adrian Oros

București, 28 octombrie 2021.
Nr. 307.

SERVICIUL DE INFORMAȚII EXTERNE

ORDIN**privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor ofițeri din Serviciul de Informații Externe**

În temeiul prevederilor art. 7 alin. (3) din Legea nr. 1/1998 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Informații Externe, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 1 alin. (1) și art. 4 alin. (1) lit. e) și alin. (2) din Legea nr. 573/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru ofițeri, funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, și preoți militari, cu modificările ulterioare,

directorul Serviciului de Informații Externe emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2021 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 1.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2021 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 2.

Art. 3. — La data de 1 decembrie 2021 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Directorul Serviciului de Informații Externe,
Ioan-Octavian Brița

București, 5 noiembrie 2021.
Nr. 327.

*) Anexele nr. 1—3 conțin informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

SERVICIUL DE INFORMAȚII EXTERNE

O R D I N

privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor subofițeri din Serviciul de Informații Externe

În temeiul prevederilor art. 7 alin. (3) din Legea nr. 1/1998 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Informații Externe, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 1 alin. (1) și art. 4 alin. (1) lit. e) și alin. (2) din Legea nr. 574/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru maiștri militari, subofițeri, soldați și gradați profesioniști și pentru funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, cu modificările și completările ulterioare,

directorul Serviciului de Informații Externe emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2021 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 1.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2021 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 2.

Art. 3. — La data de 1 decembrie 2021 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Directorul Serviciului de Informații Externe,
Ioan-Octavian Brița

București, 5 noiembrie 2021.
Nr. 328.

*) Anexele nr. 1—3 conțin informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

